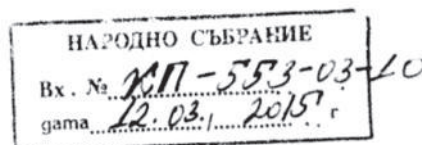

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

Към № 01.01-24
София, 11 март 2015 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ПРАВНИТЕ ВЪПРОСИ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-н Данаил Кирилов

На Ваш № КП-553-03-10 от 11.02.2015 г.

Уважаеми г-н Кирилов,

Приложено Ви изпращам протокол № 3 от 24 февруари 2015 г. (съгласуван на подпис) на Националния съвет за тристранно сътрудничество относно проект на Закон за изменение и допълнение на закона за адвокатурата, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители.

Приложение: протокол № 3 от 24.02.2015 г. със становищата на МФ, КНСБ, АИКБ, БСК и КРИБ

Секретар на Националния съвет
за тристранно сътрудничество

(Емилия Кръстева)

ЕК/МК

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО

ПРОТОКОЛ

№ 3

24 февруари 2015 г.

/съгласуван на подпис/

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ивайло Калфин - председател на НСТС

ЧЛЕНОВЕ НА НСТС:

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО: Владислав Горанов – министър на финансите

ЗА СИНДИКАЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ: Пламен Димитров – КНСБ, Иван Кокалов – КНСБ, Димитър Манолов – КТ“Подкрепа“, Й.Партениотис – КТ“Подкрепа“

ЗА РАБОТОДАТЕЛСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ: Васил Велев – АИКБ, Виктор Серов – АИКБ, Божидар Данев – БСК, Димитър Бранков – БСК, Цветан Симеонов – БТПП, Васил Тодоров – БТПП, Кирил Домусчиев – КРИБ, Румяна Георгиева – КРИБ

Присъствали членове на **Комисията по трудово законодателство**

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО

Смела Нинева
Лариса Тодорова
Милен Савов
Милена Тонева

МТСП председател на комисията
МТСП
МФ
МФ

ЗА СИНДИКАЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ:

ЗА КНСБ Чавдар Христов

ЗА КТ“ПОДКРЕПА“ Антония Боянова
Паунита Петрова

ЗА РАБОТОДАТЕЛСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ:

ЗА АИКБ Ивелин Желязков

ЗА БСК

Снежана Славчева
Наталия Събева

ЗА БТПП

Зоя Сълова

ЗА КРИБ

Румяна Георгиева

На основание чл.9, ал.1, изречение второ от Правилника за организацията и дейността на съветите за тристранно сътрудничество и на основание протокола от заседанието на **Комисията по трудово законодателство** от 24 февруари 2015 г., членовете на НСТС съгласуват следното

РЕШЕНИЕ:

Единодушно не подкрепят проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители.

Приложение: Доклад от председателя на Комисията по трудово законодателство;
Протокол от заседанието на комисията от 24.02.2015 г.;
Становища на МФ, КНСБ, АИКБ, БСК и КРИБ

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО:

ЗА КНСБ:

ЗА КТ"ПОДКРЕПА

ЗА АИКБ:

ЗА БСК:

ЗА БТПП:

ЗА КРИБ :

ЕК/МК

КВН 01.01.24
25.02.15

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
СЕРТИФИЦИРАНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КАЧЕСТВОТО ISO 9001:2008
1057, СОФИЯ, УЛ. "ТРИАДИЦА" № 2, ТЕЛ: 8119 443, ФАКС: 988 44 05, WWW.MINSP.GOVERNMENT.BG

Изх. №:

03-878

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ
ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО
ЗАМЕСТИК – МИНИСТЪР ПРЕДСЕДАТЕЛ И
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА
Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН

КОПИЕ: Г-ЖА ЕМИЛИЯ КРЪСТЕВА
СЕКРЕТАР НА НСТС

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

Приложено, изпращаме Ви протокол и доклад от проведеното на 24 февруари 2015 г. заседание на Комисията по трудово законодателство към Националния съвет за тристранно сътрудничество.

ПРИЛОЖЕНИЕ: съгласно текста.

ЗАМЕСТИК - МИНИСТЪР:

ГЪЛЪБ ДОНЕВ

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАЦИОНАЛНИЯ
СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО
ЗАМЕСТНИК – МИНИСТЪР ПРЕДСЕДАТЕЛ И
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА
Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН

КОПИЕ: Г-ЖА ЕМИЛИЯ КРЪСТЕВА
СЕКРЕТАР НА НСТС

ДОКЛАД
От Смела Нинева – председател на Комисията по трудово законодателство към
НСТС

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

На 24 февруари 2015 г. по Ваше указание се проведе заседание на Комисията по трудово законодателство към НСТС при следния дневен ред:

1. Обсъждане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г.

На заседанието присъстваха представители на МТСП, КТ „Подкрепа“, КНСБ, БТПП, АИКБ, КРИБ, БСК и МФ.

На заседанието присъстваха и г-жа Ралица Негенцова – председател на Висшия адвокатски съвет и г-н Красимир Недев – медиен консултант към Висшия адвокатски съвет.

Председателят на Висшия адвокатски съвет – г-жа Ралица Негенцова, запозна членовете на комисията с философията на законопроекта.

Представителят на КНСБ – г-н Чавдар Христов, представи писмено становище, от което е видно, че не подкрепят законопроекта по следните причини:

- навлиза в сферата на дейност на синдикалните организации;
- налице е „затваряне“ на професията чрез подмяната на юридически с адвокатски стаж;
- притеснителен е „предметът на дейност“ на адвокатската професия;
- има неясни моменти и в административно-наказателната отговорност.

Представителят на КРИБ – г-жа Румяна Георгиева, изрази становище, че не подкрепя законопроекта, защото с предложени чл. 24 твърде се разширяват дейностите и се навлиза в други професии; притеснително е не толкова самото разширяване, а връзката на текста с чл. 150 – административно-наказателната отговорност.

Представителят на АИКБ – г-н Ивелин Желязков, също не подкрепи законопроекта, една от причините за което е, че голяма част от предлаганите промени не са мотивирани. Не подкрепя разширяването на ограниченията за вписване и намира за неприемлив начина, по който са изготвени текстовете за административно-наказателната отговорност.

Представителят на БСК – г-жа Снежана Славчева, не подкрепи законопроекта, за което представи подробно писмено становище. Счита, че се засягат интересите на редица неправителствени организации и че е нарушено правото на сдружаване. Не са съгласни с текстовете на чл. 24 и за удостоверителните функции. Отбеляза, че е притеснителен фактът на достъп на адвокатите до данните на фирмите.

Представителят на БТПП – г-жа Заря Сълова, не подкрепи законопроекта. Отбеляза, че той засяга много професионални сфери, поради което се създава колизия на закони. Необходимо е да бъде извършена оценка на въздействието.

Представителят на КТ „Подкрепа“ – г-жа Антоанета Боянова не подкрепи законопроекта, тъй като счита, че се нарушава Конвенция № 87 на МОТ за свободата на сдружаване и се ограничава достъпът до адвокатската професия. Допълнително изрази притеснение по отношение на текстовете за удостоверителните функции и административно-наказателната отговорност.

Представителят на Министерство на финансите – г-н Милен Савов, не подкрепи законопроекта и представи писмено становище.

В заключение беше взето решение, че Комисията по трудово законодателство не подкрепя проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. и предлага решението да бъде прието на подпис от членовете на НСТС съгласно чл. 9, ал. 1, изр. 2 от Правилника за организацията и дейността на съветите за тристранно сътрудничество.

- Приложения:**
1. становище изх. № 03-09-13 от 24.02.2015 г. на КНСБ.
 2. становище на АИКБ изх. № 120 от 19.02.2015 г.
 3. становище изх. № 04-00-14 от 23.02.2015 г. на БСК.
 4. становище на Министерство на финансите.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА:

СМЕЛА НИНЕВА

**Протокол от заседанието на Комисията по трудово законодателство към
Националния съвет за тристранно сътрудничество
24.02.2015 г.**

Присъствали: См. Нинева – МТСП, Л. Тодорова – МТСП; Ч. Христов – КНСБ; А. Боянова – КТ „Подкрепа“, П. Петрова – КТ „Подкрепа“; И. Желязков – АИКБ; З. Сълова – БТПП; Р. Георгиева – КРИБ; Сн. Славчева – БСК; Н. Събева – БСК; М. Савов – МФ; М. Тонева – МФ.

На заседанието присъстваха и г-жа Ралица Негенцова – председател на Висшия адвокатски съвет и г-н Красимир Недев – медиен консултант към Висшия адвокатски съвет

Дневен ред:

1. Обсъждане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г.

Г-жа Нинева – МТСП откри заседанието и даде думата за изразяване на становища по законопроекта.

Г-жа Негенцова - председател на Висшия адвокатски съвет запозна членовете на комисията с философията на законопроекта. Информира ги, че той е бил поставен на широко обсъждане и че по него са провеждани дискусии с всички адвокатски колегии.

Ч. Христов – КНСБ: Представяме писмено становище. Не подкрепяме законопроекта, тъй като навлиза в сферата на дейност на синдикалните организации. Притеснява ни и затварянето на професията чрез подмяната на юридически с адвокатски стаж. Притеснява ни „предметът на дейност“ на адвокатската професия. Има неясни моменти и в административно-наказателната отговорност.

Р. Георгиева – КРИБ: Ще представим писмено становище. Не подкрепяме законопроекта. С предложени чл. 24 твърде се разширяват дейностите и се навлиза в други професии. Притеснява ни не толкова самото разширяване, а връзката на текста с чл. 150 – административно-наказателната отговорност.

И. Желязков – АИКБ: Ние също не подкрепяме законопроекта. Голяма част от предлаганите промени всъщност не са мотивирани.

Не подкрепяме разширяването на ограниченията за вписване по отношение на § 4. Не сме съгласни и с удостоверителните функции по чл. 32 – има опасност от прилагането на текста. Начинът, по който са направени текстовете за административно-наказателната отговорност са неприемливи (§ 91).

Сн. Славчева – БСК: Не подкрепяме законопроекта. Притеснява ни, че се засягат интересите на редица неправителствени организации. Нарушено е правото на сдружаване – Конвенция № 87 на МОТ. Не сме съгласни с текста на чл. 24. Неприемлив е и текстът за удостоверителните функции. Притеснява ни достъпът на адвокатите до данните на фирмите – клиенти. Ще представим писмено становище.

З. Сълова – БТПП: Законопроектът засяга много професионални сфери. Необходимо е да бъде извършена оценка на въздействието. Създава се колизия на закони. Много разпоредби са неясни и предполагат тълкуване.

А. Боянова – КТ „Подкрепа“: Не подкрепяме законопроекта. Нарушава се Конвенция № 87 на МОТ за свободата на сдружаване. Ограничава се достъпът до адвокатската професия. Притесняват ни текстовете за удостоверителните функции и административно-наказателната отговорност.

М. Савов – МФ: Министерство на финансите не подкрепя законопроекта. Представям писмено становище.

Г-жа Негенцова: Благодаря за дискусиата и изрази готовност за провеждане на среща с представители на организациите – членове на Комисията.

Комисията взе единодушно **РЕШЕНИЕ**, че не подкрепя проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. и предлага решението да бъде прието на подпис от членовете на НСТС съгласно чл. 9, ал. 1, изр. 2 от Правилника за организацията и дейността на съветите за тристранно сътрудничество.

За МТСП:

За МФ:

За КТ „Подкрепа“

За КНСБ:

За АИКБ:

За КРИБ:

За БТПП:

За БСК:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 2-11-2015

София, 17.02.2015 г.

КЕ-11 01.01-24
23.02.15

ДО

✓ ЕМИЛИЯ КРЪСТЕВА
СЕКРЕТАР НА НАЦИОНАЛНИЯ
СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО
СЪТРУДНИЧЕСТВО КЪМ
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

Относно: законопроект за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен от народния представител Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23 януари 2015 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО КРЪСТЕВА,

В отговор на Ваше писмо с вх. № 03-00-201/17.02.2015 г., по повод предстоящото заседание на Комисията по трудово законодателство към НСТС, по обсъждането на посочения по-горе законопроект, изразяваме следното становище:

Със законопроекта се предлагат спорни законодателни решения, които не би следвало да намерят подкрепа при обсъждането на проекта в Националния съвет за тристранно сътрудничество.

Адвокатурата има конституционно закрепено задължение да подпомага гражданите и юридическите лица при защита на техните права и законни интереси. Тя е свободна, независима и самоуправляваща се организация и дейността ѝ се урежда със закон.

Посоченият конституционен статут на адвокатурата обаче не е основание законодателят да приеме законодателни решения, които поставят под съмнение и накърняват правото на свободно упражняване на професии от професионалисти в различни сфери на обществения живот – юристи, икономисти и др.

Въвеждането на твърде широка, дори неизчерпателна по своя характер дефиниция за упражняване на адвокатска дейност, и скрепяването на нормата със съответна административнонаказателна отговорност за лица извън системата на адвокатурата крие сериозни рискове за свободната стопанска инициатива и за еднаквите правни условия за осъществяване на стопанска дейност. Част от услугите, посочени в предлаганата нова редакция на ал. 1 на чл. 24 от Закона за адвокатурата, като даването на устни и писмени консултации, устни и писмени становища по правни въпроси, изготвянето на договори и пр., дори да са присъщи в някаква степен на адвокатската дейност, не предполагат изключително право на това съсловие за тяхното упражняване. В съвременните обществено-икономически условия и при тенденция за свръхрегулация на обществените отношения подобно законодателно решение най-малкото показва недостатъчно разбиране за необходимостта от мултидисциплинарен подход при прилагането на част от законодателството, при изготвянето на договори с предмет, налагащ участие на експерти от различни професионални области и пр. За прилагането на определени нормативни актове са необходими по-скоро икономически, инженерни

или други експерти познания, отколкото юридически, поради което е обяснимо консултации, становища и пр. да могат да се дават и от други лица. Запазването на услугите по т. 9 на чл. 24, ал. 1 (извършването на всякакви други действия, свързани с правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица) като изключителна дейност на адвокатурата, би навлязло неоправдано, например, в сферата на дейност на редица юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

В контекста на горното не може да намери подкрепа предложението за въвеждане на административнонаказателна отговорност (§ 91 от законопроекта, с който се създава глава петнадесета „Административнонаказателни разпоредби“). Още по-малко може да бъде подкрепено законодателно решение, допускащо въпросната административнонаказателна отговорност да се реализира от представители на адвокатурата. Предлаганата законодателна мярка, насочена към лица извън системата на адвокатурата, не може да бъде оправдана от конституционно определения принцип за самоуправление на адвокатурата, тъй като излиза от неговите разумни рамки, застрашава правата на други лица извън съсловието и създава предпоставки за злоупотреба с права. Няма основания да бъде подкрепено и предложението за въвеждане на задължение за органите на съдебната и на изпълнителната власт, нотариусите, частните съдебни изпълнителни, както и за всички физически и юридически лица да информират съответната адвокатска колегия за нарушения по чл. 150 от закона.

В коментираната по-горе част предвидените промени в Закона за адвокатурата са несъгласувани с редица други закони до степен създаваща правна несигурност и застрашаваща конституционно установени начала и принципи.

Липсва разумна причина за изменението в § 5 ал. 3, лишаващо от възможността да бъдат вписани като адвокати лица с по-малко от 10 години юридически стаж. С предвидената промяна тази възможност е предоставена само на лица, които имат 10 г. адвокатски стаж. Нецелесъобразно е едно лице, с 10 и повече години съдийски или прокурорски стаж да не може да се впише като адвокат без изпит.

Подобни аргументи могат да се изложат и за изменението в § 8 на чл. 20 ал. 1 т. 1, според който за младши адвокати могат да бъдат приемани само лица с две годишен адвокатски стаж, но не и лица с две годишен друг вид юридически стаж.

Изменението в § 7, чл. 9, ал. 2, което предвижда адвокатската карта да е официален удостоверителен документ за качествата на адвоката, звучи абсурдно и е лишено от всякакъв смисъл.

Примерното предложение в § 14, ал. 1, според което органите на досъдебното производство имат задължение да осигурят на адвоката свободен достъп за извършване на справки по дела и да му предоставят копия от книжа и сведения, е в очевидно противоречие с НПК. Принципът залегнал в НПК е, че такъв пълен достъп се осигурява едва след като е приключило разследването и се преминава към предявяването му. Освен това, от начина, по който е формулирана разпоредбата, следва че органите са длъжни да осигурят на адвоката това право, ако той удостовери качеството си на адвокат само с карта. Текстът звучи абсурдно, доколкото не се изисква и нарочно пълномощно. Така редактиран, текстът на практика ще означава органите на досъдебното производство да са длъжни да осигурят достъп на всеки адвокат до всяко дело, дори и без да е представено пълномощно.

Не е в обществен интерес и предложението за неограничен достъп на адвокатите до Националната база данни „Население“ и „Националния регистър на българските

лични документи" (§ 14, т. 2 от законопроекта). Тази разпоредба фактически означава данните да станат публични. Адвокатът не може да има достъп до други дела, освен до тези, по които осъществява процесуално представителство по пълномощие. Приета така, разпоредбата би означавала адвокатът да има неограничен достъп до базата данни, което е в пълно противоречие именно със ЗЗЛД. Допускането на подобна възможност крие изключително сериозни рискове за нарушаване правата на лицата, за които се отнасят данните, респ. за злоупотреба с право.

Не могат да бъдат споделени аргументите за обществен интерес от предлаганите с § 15 промени в Закона за адвокатурата, водещи до навлизането в сферата на дейност на нотариусите и на другите лица по Закона за нотариусите и нотариалната дейност.

Следва да се отбележи, че направените изменения и допълнения в § 16 са напълно необмислени. Ако по едно наказателно дело са иззети снимки, макар и в нарушение на правилото, че не се изземват, а чрез тези снимки е документирано извършването на изключително тежко престъпление, според ал. 5 на същия текст, те не могат да се използват като доказателства. Разбираемо е, че не могат да се използват като доказателствени средства, но ако не се използват и като доказателства, тогава ще е очевидно нарушен балансът между два различни интереса: общественият - от наказването на извършителите на престъпни деяния и личният - от накърняването на конституционни права.

На следващо място, със създаденото ново изречение 2, в § 19, е нарушено азбучното правило в законотворчеството – не може с Наредба на Висшия адвокатски съвет да се създават задължения за органите на съдебната власт, чиито права и задължения са регламентирани, освен от КРБ, така също и от специалните закони, като ЗСВ, НПК, ГПК, АПК и др.

В § 20, с новосъздадения чл. 39а, ал. 2 е направен опит да бъде реализирана една добра идея, но самата уредба не е целесъобразна и добра. Огледът, претърсването и изземването са обичайно неотложни действия. Затова при извършване на такива трябва да присъства председателят на адвокатската колегия, а не да се губи ценно време, докато той търси и определя други двама адвокати, които да присъстват.

Законодателните мерки са явно непропорционални на преследваните от съставителите на проекта цели (заявени в мотивите към законопроекта) и не могат да бъдат оправдани от по-висш обществен интерес. Спорно е и съдържащото се в мотивите към законопроекта твърдение, че същият е съобразен с релевантното право на Европейския съюз, доколкото то не обхваща и други относими европейски норми в областта на свободното установяване и предоставяне на услуги.

Предвид всичко изложено, може да се очаква предлаганите законодателни мерки да доведат до допълнителни разходи за бизнеса и за гражданите, както и за бюджетния сектор, а също крият рискове и за приходната част на бюджета при евентуално негативно въздействие на промените върху редица други свободни професии.

ДИРЕКТОР:

ИВАН КОНДОВ

**КОНФЕДЕРАЦИЯ НА НЕЗАВИСИМИТЕ СИНДИКАТИ В
БЪЛГАРИЯ**

КНСБ
СОФИЯ, ПЛ. "МАКЕДОНИЯ" № 1
Изх. № <u>03-09-13</u>
Дата: <u>24.02.2015г.</u>

До комисията по трудово
законодателство към НСТС

СТАНОВИЩЕ

**ПО ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА**
(№554-01-14/ 23.01.2015г.)

Уважаеми членове на комисията по трудово законодателство към НСТС. Бележките ни са групирани в няколко групи.

Държим първоначално да изясним няколко наши виждания, относими към мотивите на законопроекта, свързани са с професията „адвокат“ и нейните характерни белези. В основата им стоят текстове от Конституцията на РБългария (КРБ) - чл.30, ал.4, чл.56, чл.32, ал.1, чл.122 и чл.134 КРБ¹.

Конституционното основание за правна уредба на организацията на адвокатурата, респ. професията, в закон е втората алинея на чл.134 КРБ. Според нея: *„Организацията и редът на дейността на адвокатурата се уреждат със закон.“*

По своята същност и според ал.1-ва на чл.134 КРБ адвокатурата, респ. професията е: **свободна, независима и самоуправляваща се**. Всяко

¹ Чл.30(4) Всеки има право на адвокатска защита от момента на задържането му или на привличането му като обвиняем.

Чл. 56. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси. В държавните учреждения той може да се явява и със защитник.

Чл. 122. (1) Гражданите и юридическите лица имат право на защита във всички стадии на процеса.

(2) Редът за упражняване правото на защита се определя със закон.

Чл. 134. (1) Адвокатурата е свободна, независима и самоуправляваща се. Тя подпомага гражданите и юридическите лица при защитата на техните права и законни интереси.

(2) Организацията и редът на дейността на адвокатурата се уреждат със закон.

Чл. 32. (1) **Личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита** срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име.

едно от тия три определения за професията е разбираемо и не се нуждае от коментар. Но следва да отбележим, че в закона всичко би следвало да „тръгва“ от тях

Конституционно определената роля и предназначение на адвокатурата, респ. на професията е да **„...подпомага гражданите и юридическите лица при защитата на техните права и законни интереси.“**

Формулировката „подпомага“ и въобще подпомагането, като израз, насочва към характера на дейността, т.е. става дума за **услуга**.

По своята обективна същност предмета на **дейността на професията се доближава плътно до търговската дейност**. И това е така не само с оглед предмета на дейността (чл.134, ал.1 КРБ – „подпомага“) от който се извежда разбирането за нея, като услуга, а също така и защото дейността:

- предполага наличието на **„клиент“** (без значение дали е физическо или юридическо лице)², който е основна, насрещна фигура в работата на професията;

- се осъществява, чрез няколко възможни вида договори по Закона за задълженията и договорите;

- е възмездна, т.е. положения труд се възнаграждава от клиента³.

- упражняващите я лица имат същите данъчни и осигурителни задължения, каквито имат и други лица упражняващи свободни професии и за които дейности е безспорно, че са близки или еднакви с търговската дейност.

Подпомагането следва да се различава от императива на чл.30, ал.4КРБ (съдържащ право на защита на гражданите), но в ограничен случай. Тоест „подпомага“ не е равно на „защита“. Този извод се потвърждава от **правото на защита** на гражданите (по чл.56 КРБ). Текстът показва, че правото на защита по никакъв начин не може и не следва да се обвързва само и единствено с адвокатурата, респ. професията. При това забележете, правото е на гражданите, а не на адвокатурата, респ. професията.

Очевидно е, че чл.56 КРБ разграничава, тоест **не слага знак за равенство между защитник и адвокат**. Това означава, че правото по чл.56 КРБ може да бъде осъществено не само от адвокат, но и от друго, каквото и да е то лице, което изпълнява функцията на защитник (вж чл.12

² „Клиент“ 4.Лице, което прибегва до услуги срещу заплащане(главно на адвокати). **Клиентела**- всички клиенти на дадено лице или предприятие.

Речник на чуждите думи в българския език. БАН 1993г., стр.407

³ Като изключение и по преценка на адвоката той може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на строго определени в закона лица (чл.383А).

КРБ, чл.49 КРБ). Казано по категоричен начин „защитник“ по смисъла на чл.56 КРБ, не е равно на адвокат.

На следващо място адвокатурата не бива да се смесва със съдебната власт (а не система). Съдебната власт е тази, която според Конституцията).....*защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата.*” (чл. 117 КРБ). В нея място за адвокатурата няма.

Фактът, че в наказателния, гражданския и административния процес гражданите и юридическите лица могат да се представляват и от адвокат, който ще ги подпомага и представлява по договор, не прави адвокатурата част от съдебната система. В този план да се прави връзка със „съдебната реформа“ и да се извежда аргумент от нея с оглед предлаганите изменения в Закона за адвокатурата от тази реформа е неоснователно.

Без коментар оставяме и други аргументи в мотивите към законопроекта свързани с:

- обществената обстановка и новите социални условия;
- повишени изисквания към професията на адвокатите и задълженията, „с които обществото ги натоварва...“;
- развитието на обществените отношения, които поставяли „... нови изисквания към функциите, правата и задълженията на адвокатурата и нейните органи.“ И други, звучащи общо, отвлечено и неоснователно с оглед предлаганите изменения.

Конкретните части от законопроекта, които будят съмнение, поставят въпроси и предизвикват недоволство сред обществени и стопански субекти (юрисконсулти, нотариуси, свободни предприятие на счетоводители, работодатели и други).

На първо място

Поставяме намерението да се **определи предмет, поле на дейност**, запазени само за адвокатите.

Член 134 ал.2 от Конституцията не възлага на закона да определя предмет на дейност на адвокатурата, респ професията. Възложил е само уредба на „**организацията и реда**“ на дейността на адвокатурата. Предметът вече е определен в първата алинея – „подпомага“. С предлаганите §1 и §12 (промяна в чл.1 и чл.24 от закона) вносителите фактически дописват чл.134, ал.2 от Конституцията, т.е. изпълняват нещо което Конституцията не е възложила на закона, респ. на тях.

Отделен въпрос е, че предвид липсата на основание да се сложи знак за равенство между адвокат и право на защита, се засягат правата и възможностите на редица други субекти (организации, вкл. и търговци) и персонално на лица.

Ето защо тази двойка от предложения се определя от различните организации и субекти, изразили позиции срещу законопроекта, като **опит за монополизиране на една дейност**, която е присъща на всеки юрист. Опит да бъде сепарирана, обявена единствено и само за територия на адвокатурата, респ. професията, опит за преразпределяне и монополизиране на пазара на правни услуги. А той е достъпен и за други субекти. Тоест изниква въпросът дали предлаганите промени не влизат в противоречие и с чл.19, ал.2⁴ Конституцията на РБългария предвид характера и съдържанието на дейността, която очевидно има **и стопански характер** предвид няколкото ѝ характеристики, за които стана дума по-горе. Дейността е на свой риск и за своя сметка.

Ще добавим още, че понятието „**клиент**“ е основно понятие и на Търговския закон. То има общо утвърдено значение и не предполага алтруизъм, безвъзмездност. Напротив предполага точно обратното, включително и пазар. **Само там, на пазара, има клиенти!**

Обръщаме внимание в тази връзка, че опита да се определи запазен периметър на дейност (§1 и §12 от ЗИД на ЗА) поставя въпроси свързани с евентуалните колизии между правни норми, която ще се получат, ако тези предложения бъдат приети, а в проекта няма преходни и заключителни разпоредби, които да регулират как се отнасят тези норми към други такива, от други закони, например чл.45 от Кодекса на труда, който пък е израз на чл.12 и чл.49 от Конституцията, както и на международни актове по които РБългария е страна, напр. 87 конвенция на МОТ. Правните консултации, вкл. всичките предлагани в §12 ЗИД ЗА(чл.24 ЗА) дейности са предмет на дейност на синдикатите в частност на КНСБ, както по различни клонове на материалното, така и процесуалното право. Това е записано в Устава на КНСБ и е присъщо в световната синдикална практика на синдикатите.

Визираните в предложения §1 и §12,(чл.24 ЗА) допълнения не са и не могат да бъдат запазена територия за юристи, упражняващи професията на адвокат! Тези предложения посягат към международно и конституционно установени права на обществени организации свързани със защита на интересите и правата на сдружили се в различни сдружения, вкл. и в синдикални организации граждани и организации. Волно или не законопроектът и отделни негови текстове навлизат в сферата на други обществени отношения, регулирани по друг начин и създават възможни колизии и смущения в практиката и реализация на други обществени отношения. Те поставят **и под съмнение съотносимостта им с трудовите**

⁴ чл.19 (2) Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нежеланата конкуренция и защитава потребителя.

права и правото да упражняват професията «юрист» на определени категории служители с висше юридическо образование.

На второ място

Основателни критики поражда замяната на понятието „юридически” с „адвокатски” стаж, като основно изискване за достъп до професията(вж напр. §5 и §8 от ЗИД на ЗА).

Обвързан с идеята за определяне на предмет на дейност (§1 и §12), монполен само за адвокатите, той **разкрива замисъла на законопроекта.** Основното изискване за заемане на длъжности и упражняване на професии, които изискват юридическо образование, **е това образование да е придобито.**

Изискванията за заемане на такава позиция, за да може човек да упражнява адвокатската професия, са уредени сега в чл.4, т.1 и 2 от действащият закон за адвокатурата(ЗА):

1. да има завършено висше юридическо образование;
2. да има придобита юридическа правоспособност по реда на глава четиринадесета от Закона за съдебната власт;
3. да има най-малко две години юридически стаж.

Понятието юридически стаж е дефинирано в допълнителна разпоредба.

Същите изисквания важат за заемане на **всички други професии**, през които се упражнява **висше юридическо образование** по специалността „право” – вж например и чл.162 ЗСВ за съдия, прокурор, нотариус, съдебен изпълнител, следовател, експерт-юрист (основно във ведомства).⁵

В противоречие с този основен и логически издържан текст, който съответства на текстове от Конституцията за свободното избиране и достъп до професия, в чл.20, (§8 от ЗИД) се предлага друго изискване – за адвокатски стаж. Подменя се сега действащото изискване за юридически стаж с недефинираното понятие, „адвокатски” стаж! **Защо, каква е целта?**

Предлаганата промяна, особено тази по §5(чл.6 ал.3) е неоснователна, е нова бариера, пред наплива към адвокатурата за хора с достатъчен юридически стаж. Тя ще доведе до това, че юрисконсулт,

⁵ ЗСВ Чл. 162. За съдия, прокурор и следовател може да се назначи лице, което има само българско гражданство и:

1. има висше образование по специалността "Право";
2. е преминало стажа, определен в този закон, и е придобило юридическа правоспособност;

3. притежава необходимите правствени и професионални качества, съответстващи на Кодекса за етично поведение на българските магистрати;

съдия, прокурор или друго лице, което е упражнявало придобитото юридическо образование в продължение напр. на 15 г. и поради някаква причина е решил да премине в позиция адвокат, **ще следва да държи изпит**, защото има 15 години юридически стаж, но няма 10 години „адвокатски“ стаж. **Забележете** изискването за юридически стаж за съдия в окръжен съд, прокурор в окръжна прокуратура и следовател в окръжен следствен отдел се назначава лице, което има най-малко 8 години стаж (чл.164, ал.2 ЗСВ).

Предлаганото изменение в частта за стажа е дискриминационно и ограничаване на достъпа до професията (чл.6 КРБ и други свързани с избора на професия). То е необосновано, недопустимо ограничава и свръх регулира достъпа до професията. И в крайна сметка я затваря. **Това вероятно е една от целите на закона. Но тя противоречи на Конституцията.**

В тази връзка критично се отнасяме и към предвидения, като основно средство за достъп до професията **изпит**. Каква е целта на този изпит, в какво ще се състои той и какво ще докаже на изпитващите? Впрочем и сега при действащият закон този въпрос стои открит.

За да придобие юридическо образование едно лице е положило всички изпити, предвидени за това в рамките на висшето образование. След това е положило изпит съобразно изискванията на Закона за Съдебната власт за да придобие специалност и правоспособност.

Една част от онези, които са били прокурори или съдии, са полагали и конкурсни изпити, за да могат да заемат съответните длъжности. **Кой определя как се провежда изпитът, какви са изискванията? Кой и как гарантира, че този изпит няма да бъде субективно провеждан и че няма да служи за допълнителна „барьера“ с оглед недопускане на наплив от кандидати, вкл. може да е и корупционен фактор? Няма отговор на тези въпроси нито в законопроекта, нито в мотивите към него.**

На **последно място** ще поставим текстовете включени в предлаганата нова глава XV на ЗИД на ЗА „Административнонаказателни разпоредби“. Като цяло **предоставянето на такива правомощия на адвокатурата, е в нарушение на принципите на чл.134, ал.1 от Конституцията** (*Адвокатурата е свободна, независима и самоуправляваща се*) и отново я допълва/дописва, с неформулиран принцип, който я превръща от съсловна организация в административен орган или най-малкото ѝ предоставя такива функции.

Спорни и съмнителни са тия решения предвид на това, че:

- Не е ясно дали предвидените деяния са съставомерни на чл.6 от Закона за административните нарушения и наказания (що е административно нарушение?);
- Дали е налице фигурата на длъжностното лице по редица текстове от ЗАНН- чл.37, чл.47 предвид насочването към дефиницията за длъжностно лице по чл.93 от Наказателния кодекс (чл.85 ЗАНН).

Наличието на тази нова глава е в пряка връзка, обслужва и подкрепя предложенията свързани с §1 и §12(чл.1 и чл.24 от ЗА). Тоест тя е част от единният замисъл за който вече стана дума по-горе в изложението. Без коментар ще оставим предложенията, според които **събраните глоби постъпват в адвокатските колегии.**

Законопроектът поставя и други проблеми, по които ние няма да се спираме, тъй като те са отразени в позициите на останалите субекти, противопоставили се на него.

В заключение. Даваме си сметка, че вероятно проблеми в организацията на дейността на адвокатурата има. В нея навлизоха много млади юристи, завършили безчетните правни факултети в последните десетина години, навлезлите в професията служители от МВР с юридическо образование и прочие. Проблем безспорно е и факта, че правни услуги, на територията на съответния пазар се осъществяват и от редица други субекти, граждански организации, търговци и други било то по силата на съответните Устави, или по силата на съответните закони.

Професията определено е интелектуална, което от своя страна позволява на редица юристи да я упражняват спокойно, удачно и коректно в напреднала възраст, вкл. с придобити пенсионни права. Тази ситуация не може да не се отразява неблагоприятно на част от адвокатите и да ограничава възможностите им с оглед на пълноценната им заетост. Това обстоятелство обаче не може да служи, като повод в стремежа да се подобрят условията за дейност да се търсят решения, които влизат в противоречие с конституционни норми и принципи на свободния и конкуретен пазар. Още повече, че конкуретни са и условията вътре в самата адвокатура и колегиии.

Въз основа на изложеното считаме, че този законопроект не следва да бъде обсъждан и приеман в това състояние. Добре би било да се потърсят възможности за дискусии и диалог между заинтересованите субекти и в такива рамки да се търсят удачните, логичните и конституционносъобразни и законосъобразни решения на съществуващите проблеми.

Членове на комисията :

В.Микова

Ч. Христов

**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

Изх. № 120/19.02.2015 г.

2614 01.01-24
19.02 15

✓ до
Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН,
ЗАМЕСТИНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПО ДЕМОГРАФСКАТА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА И МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НСТС

КОПИЕ:
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ
ВЪПРОСИ ПРИ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Г-н Ив. Киров
19.2

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

Във връзка с внесен в Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. изразяваме следното

СТАНОВИЩЕ:

Не подкрепяме предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. като мотивите ни са следните:

Общи недостатъци:

1. Значителна част от предложените с проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата не са придружени от надлежни мотиви. Това, от една страна, не осигурява възможност за обективна преценка по отношение на необходимостта от приемането на така предложените норми, като същевременно не отговаря на изискванията

на чл. 28, ал. 2 от ЗНА. От друга страна, подобно констатирано несъответствие (частична липса на мотиви) препятства обсъждането на този проект на нормативен акт по смисъла на чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

По смисъла на чл. 11 от ЗНА е необходимо да се укаже необходимостта и наложителността на предлаганите изменения и допълнения, връзката с естеството на урежданите обществени отношения. Липсата на подобна обосновааност е пречка за това да се прецени съществуването на обоснована необходимост от приемане на промени в ЗА и да се прецени доколко тя съответства на критериите по чл. 11 ЗНА - промените да са важни, т.е. социално, икономически или политически оправдани и наложителни.

В мотивите не се съдържа и обосновка на това с какво предлаганите изменения ще приведат закона в съответствие с потребностите на „обективното развитие на българското общество и неговата правораздавателна система“. Липсва и обяснение по какъв начин проектът привежда вътрешното законодателство в регулираната област, с изискванията на Директива на Съвета от 22 март 1977 г. за улесняване на ефективното упражняване на свободата на предоставяне на адвокатски услуги.

Същевременно не се отчита фактът, че действащият от 2004 г. Закон за адвокатурата е съобразен както с Директива на Съвета 77/249/ЕИО от 22 март 1977 година за улесняване ефективното упражняване на свободата на предоставяне на адвокатски услуги, така и с Директива 98/5/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно улесняване на постоянното упражняване на адвокатската професия в държава-членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията и с Решение на Съда от 24 ноември 1998 г. С други думи необходимата хармонизация е постигната – факт, който се подкрепя от липсата на мотиви за противното.

2. Доколкото предлаганите промени са многобройни (92 параграфа) и важни, то по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗНА по-скоро може да се предложи заменяване с нов акт, вместо да се приемат изменения и допълнения на действащия.

Конкретни проблеми:

1. Предлаганото с § 3, т. 3 отпадане в чл. 4, т. 5 на изискването за притежаване на „необходимите“ нравствени и професионални качества за упражняване на адвокатската професия не е обосновано в мотивите и не се оправдава, защото лишава от критерии за преценка качествата на кандидата за адвокат, които по отношение неговия морал, професионализъм, квалификация и интелигентност, трябва да са завишени.

2. Действащата редакция на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗА предвижда забрана да бъде вписано като адвокат лице, което е търговец, управител в търговско дружество и изпълнителен директор на акционерно дружество. Тази рестрикция и понастоящем е спорна по отношение на конституционосъобразност и неприемлива като последици. С предлаганите с § 4 от законопроекта изменения и допълнения се цели допълнително разпространение на посочените ограничения и по отношение на членове на съвети на директорите на акционерни дружества. За нас това представлява недопустимо ограничение не само по отношение на юристи, заемащи такива длъжности, но необосновано налага ограничения в правото на избор на кариерно развитие.

Ведно с това, предложението за посочената промяна не кореспондира с липсата на забрана за народните представители и лицата, заемащи академични длъжности по правни науки във висшите училища или в научните организации, да се вписват и упражняват адвокатската професия, без да напускат работата или длъжността си (Чл. 5, ал. 4 ЗА). Подобно и (съобразно предложението задълбочаващо се различие) не е подкрепено от никакви аргументи, което навежда на доводи за избирателно търсено допълнително ограничение.

3. Предоставянето на удостоверителни функции на адвоката чрез предлаганото с §15 изменение на чл. 32, с нова ал. 2, не отчита спецификите на уредбата на тази материя в нашето законодателство и установената традиция - тези функции да се предоставят на лица с нотариална правоспособност и дейност, регулирана от специален закон. По този начин предложението поражда риск от злоупотреба чрез паралелно осъществяване на удостоверителни и защитни функции по един и същ казус, за целите на защитата по който, адвокатът да изготви неистински писмени доказателства.

Дори действащата редакция на чл. 32 от ЗА е несъвместима с нормите на ГПК. В изречение второ се приравнява по процесуален статут заверените от адвокат преписи на документи, с техните оригинали. Така се създават предпоставки за унищожаване на оригинали, които са единствено годният обект за провеждане на експертизи за проверка на истинността на документа – автентичност, антидатиране, подправки на съдържанието, чрез заменянето им с негодни за тази цел копия. Така се постига пълна невъзможност за предотвратяване или разкриване на измами.

4. Предлаганата с § 91 нова Глава петнадесета и предвижданите в нея санкции разширяват предела на ангажиране на административно- наказателна отговорност, като същевременно са в колизия с аналогични норми от Закона за административните нарушения и наказания. Събирането на глоби и имуществени санкции по сметката на съответния адвокатски съвет най-малко представлява предпоставка за конфликт на интереси и това – при практически затворена в рамките на колегията процедура.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
ИЗДАМ: 280
ДАТУМ: 03. 2015

ДО

КБМ 06.03.15 01.01.24

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ТРУДОВО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО
КЪМ НСТС

СТАНОВИЩЕ НА БЪЛГАРСКАТА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
АДВОКАТУРАТА, СИГН. № 554-01-14

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

По цитирания законопроект, Българската търговско-промишлена палата /БТПП/ изразява следното становище:

БТПП **не подкрепя** така предложените промени в Закона за адвокатурата (ЗА) по следните съображения:

I. Общи бележки:

Законопроектът накърнява правото на труд и на свободна стопанска инициатива, гарантирана в Конституцията на Република България и международноправни актове, по които България е страна. Неоснователно се поставят бариери пред свободния избор на адвокатската професия и се възпрепятства упражняването на други професии. Създават се ограничения и несигурност за стопанските субекти и за гражданите.

Законопроектът урежда значими обществени отношения на базата на интереси, поражда съмнения относно обективността и безпристрастността на законовите предложения, създава предпоставки за конфликт на интереси и за нелоялна конкуренция. Предвидените изменения и допълнения предизвикват колизия с други общи и специални закони и дестабилизируют нормативната уредба.

В голямата си част законопроектът оставя широко поле за тълкуване, в това число за разпростиране на предвидените в него забрани, ограничения и санкции върху практически неограничен кръг субекти. Това неминуемо ще предизвика несигурност и ще има непредвидими негативни последици върху редица професионални и обществени дейности, ще породи недобросъвестност, злоупотреби и противоречиви практики.

1

Предложените нормативни промени ограничават конкуренцията и преследват неясни цели, а очакваният ефект от законопроекта в най-добрия случай може да се нарече спорен.

II. Бележки по конкретни текстове:

- С §12 се правят промени в чл. 24, ал. 1 от ЗА, които вносителите мотивират с необходимостта от по-детайлна уредба на адвокатската дейност. Държим да подчертаем, че т. нар. „нов подход“ при определяне на съдържанието и обхвата на извършваните от адвокатите дейности забранява на лицата, които не притежават качеството адвокати, да упражняват тези дейности. Забраната е въведена в чл. 150 от административно-наказателните разпоредби от законопроекта и е скрепена с имуществена санкция до 5 000 лв. за лицата, упражняващи дейности, посочени в предложената редакция на чл. 24 ЗА.

Предвид факта, че въпросните дейности попадат в компетентността на редица професии, сред които юрисконсулти, нотариуси, съдебни изпълнители и счетоводители, а в много случаи могат се извършват и свободно от юридически и физически лица, **предложената законова промяна е недопустима**. Още повече, че въпросните дейности и лицата, които могат да ги извършват, са предмет на други общи и специални закони. По този начин предложеният законопроект създава сериозна законодателна колизия, в това число с разпоредбите на ГПК (чл. 32, чл. 78, ал. 8, чл. 284, ал. 2), Закона за Националната агенция по приходите (чл. 12), Закона за нотариусите и нотариалната дейност, Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд и други нормативни актове.

В тази връзка е и напълно неприемливо административно-наказателна отговорност спрямо на практика неограничен кръг субекти да се реализира от професионални организации на адвокатите, каквито са адвокатските колегии. Последните са създадени по силата на специален закон изключително за да регулират упражняването на адвокатската професия и като такива е недопустимо да „си присвояват“ правомощия на контролни органи с хоризонтална компетентност.

- В чл. 153 от предложените с § 9 административно-наказателни разпоредби на проектозакона е предвидено задължение на органите на съдебната и изпълнителната власт, на нотариусите, частните съдебни изпълнители и всички физически и юридически лица да информират съответната адвокатска колегия за извършване на нарушения. Въвеждането на подобно задължение за неограничен кръг субекти няма аналог дори в наказателното право и е неоправдано репресивен метод в условията на демокрация и гражданско общество.

- С § 4 от проекта се изменя чл. 5, ал. 2 от ЗА, като се предвижда забрана за придобиване и упражняване на адвокатски права от изпълнителен член на съвет на директорите на акционерно дружество. Предложената промяна необосновано ограничава свободния избор на професия на тези лица и представлява неоправдана намеса в структурирането на предприятията. В мотивите към разпоредбата вносителите най-общо са посочили, че „адвокатската дейност следва да се упражнява от добре подготвени специалисти, с чувство за отговорност при осъществяване защитата на правата и интересите на представляваните лица“. Цитираните мотиви, обаче, нямат никакво отношение към предложената забрана, като същата е напълно неаргументирана.

- Предложените в §5 изменения на чл. 6, ал. 3 от ЗА неоправдано възпрепятстват възможността за упражняване на адвокатска професия от висококвалифицирани и опитни юристи, чрез задължение за явяване на изпит. Подобни рестрикции не само ограничават правото на труд на тези лица, но и по никакъв начин не спомагат за повишаване качеството на адвокатските услуги. Тъкмо напротив – изкуствено се блокира навлизането в адвокатската гилдия на нови кадри, професията се „монополизира“ и се нарушава конкурентното начало, естествено стимулиращо прилагане на най-високи стандарти в адвокатското обслужване.

Отделен е въпросът, че изпитът и решението за придобиване на права на адвокат зависят от лица, чиито интереси пряко се засягат от допускането на кандидатите до адвокатската професия.

- В §15 от проекта, изменящ чл. 32, ал. 2 от ЗА, е предвидено на адвокатите да се предостави правото да извършват несвойствени за тях дейности (заверка на широк кръг документи), без обаче да се прилагат специалните изисквания за упражняване на тези дейности и контрол върху тях. Такива изисквания са предвидени в специални закони, какъвто е Законът за нотариусите и нотариалната дейност. С предложения законопроект не само се предизвикват противоречия и несигурност в нормативната уредба, но и се застрашава коректното развитие на важни обществени и бизнес отношения, които подлежат на особена закрила. Не случайно законодателството е предвидило специална уредба за дейностите по обслужване на тези отношения, която с предложените промени в ЗА ще бъде заобиколена.

- В законопроекта липсват Преходни и заключителни разпоредби, което създава допълнителна неяснота и несигурност, както по отношение на вече споменатата колизия на нормативни актове, така и относно начина, по който ще се уредят всички „висящи“ отношения, засегнати със законопроекта. Следва да се отбележи и, че, съгласно мотивите към законопроекта, същият предвижда запазване на адвокатските права на лицата, придобили такива преди влизането на закона в сила. Посочено е, че този въпрос е уреден в Преходните и заключителни разпоредби на законопроекта, които, както беше посочено, липсват.

Представеният законопроект засяга отношения, надхвърлящи сферата на конкретна професионална дейност, и като такъв подлежи на обстойна оценка на въздействието, извършена по измерими показатели. Проектът следва да се представи за обсъждане и съгласуване с широк кръг държавни и неправителствени структури в сферата на правото, икономиката и бизнеса, трудовоправните и осигурителни отношения. Проектът следва да се преразгледа, след като се вземат предвид всички техни становища, в това число и настоящото становище на БТПП.

БТПП счита, че в този си вид проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата е неприемлив и следва основно да се преработи, в съответствие с направените по-горе бележки и коментари.

С уважение,

Цв. Симеонов

председател на БТПП

КРИБ

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

ОГЛАВЛЕНИЕ

КВМ 01.01-24
26.02.15

Изх. № 550-00-550
София 23.02.2015 г.

Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН
ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПО ДЕМОГРАФСКАТА И СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО

КОПИЕ:

Г-ЖА СМЕЛА НИНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДОВО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО
КЪМ НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата,
№ 554-01-14, внесен в НС на 23.01.2015 год. от Данаил Кирилов и
група народни представители

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

Във връзка с внесения в Народното събрание от група народни представители Законопроект за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България изразява неподкрепа по така предложените промени в чл.24, ал.1, във връзка с чл.150 от законопроекта.

Считаме, че така предложения текст на чл.24 нарушава не само конституционни права на гражданите и юридическите лица, но е в нарушение на поети от държавата ангажменти в международноправни актове и монополизира дейности в полза на

адвокатската професия, без да се гарантира подобряване защитата на интересите на гражданите и организациите.

В конкретика предложеният текст е в нарушение на:

- чл.16 и чл.19 от Конституцията на Република България, съгласно които трудът се гарантира и защитава от закон, икономиката на страната ни се основана на свободната стопанска инициатива и законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя;
- Конвенция на МОТ №87 за свободата на сдружаване и закрила на правото на организиране, ратифицирана от Р България, съгласно която организациите на трудещите се и на работодателите не могат да бъдат разпускани или дейността им спирана по административен ред.

Експертното ни виждане е, че така предложената редакция на чл.24, регламентираща какво е адвокатска дейност, е твърде разширена и обхваща обичайни дейности на счетоводители и специализирани счетоводни предприятия, юрисконсулти и други свободни професии. Разбирането ни е, че проблемът не се състои в това, че като адвокатска дейност се включват чисто административни, консултантски, счетоводни, трудово-осигурителни и други услуги, а по скоро в това, че тези дейности са изрично определени като дейности в правомощията единствено и само на адвокати, т.е. проблемът не се свежда дотолкова в новата редакция на чл.24, с който се разширяват правомощията на адвокатите, а в това, че чрез въвеждането на административна отговорност се забранява извършването на дейности от лица извън адвокатската професия.

С промените в чл.24 представителството пред административните органи се свежда до изключителна адвокатска услуга. Изготвянето на заявления, отговори, молби и жалби също са изброени сред изключителните адвокатски услуги, като не е упоменато, че това се отнася само до съда. В контекста на разпоредбата се остава с убеждението, че това е валидно за всички административни органи, т.е. не могат да се правят никакви заявления, включая заявления за регистрация по ДДС, да се отговаря по решения при данъчни ревизии, устни и писмени консултации и становища по данъчно правни въпроси, трудово-осигурителни въпроси, финансово правни въпроси, напримерно Закона за ограничаване плащанията в брой. От изключителната адвокатска дейност не е изключена и осъществяваната до сега от счетоводните предприятия дейност, свързана със справки в административните органи и получаване на документи от тях за текущото състояние по данъчно осигурителните сметки на лицата.

В допълнение бихме искали да подчертаем, че така предложеният законопроект, с предвиденото в чл. 24, ал. 1 съдържание:

- отнема вече съществуващи и регламентирани с чл.18, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) права на гражданите и организациите, които могат да бъдат представлявани пред административните органи с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа и от други граждани или организации;

- лишава гражданите и юридическите лица от правото им да направят своя избор как най-добре да защитят правата и законните си интереси, определяйки изрично, че така очертаният широк кръг от административни, консултантски, счетоводни и др. услуги може да се осъществява единствено от адвокати, което води до монополизиране на тези услуги;
- не отчита обстоятелството, че за ефективната защита на граждански и корпоративни права вече не е достатъчно само да си вписан в регистъра на адвокатурата, а са необходими множество специализирани познания, каквито не всеки адвокат притежава. Това особено се проявява на плоскостта на данъчно-осигурителните правоотношения, където може да се види как перфектно изготвен от правна гледна точка договор води до негативни данъчни последици;
- създава реална предпоставка за оскъпяване на адвокатските услуги, регламентирайки изброените дейности единствено за упражняването им от адвокати, в съчетание с действащата в чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата разпоредба, че адвокатското възнаграждение не може да е по-ниско от определеното с Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет

В допълнение, противно на твърдението в мотивите на законопроекта, че се предлага контролирано предоставяне на удостоверителни функции на адвокатите с цел улесняване на гражданския оборот, в предлаганите текстове липсват каквито и да е правила и гаранции за контрол на достъпа до информационните масиви на определени регистри. Наред с това се предлага само срещу адвокатска карта адвокатите да имат достъп до книжа и сведения – нещо, с което физическите и юридическите лица не разполагат.

Предвидената с чл. 150 от законопроекта административно-наказателна отговорност за лице, което извършва или предлага извършването на дейност по чл. 24 ще доведе не само до монополизиране на административните и консултантските услуги в полза на адвокатите, но ще лиши една значителна част от икономисти, юристи и лица с др. специалности да извършват административни и консултантски услуги. Същевременно предвиденото в чл. 153 от законопроекта задължение за органите на съдебната и изпълнителната власт, нотариусите, частните съдебни изпълнители и за всички физически или юридически лица да информират съответната адвокатска колегия за извършване на нарушение по чл. 150, за да бъде санкциониран нарушителя с глоба или имуществена санкция, която да отива в сметката на адвокатския съвет, без да е ясно за какво ще се използва, буди най-малкото недоумение.

Съвсем нелогична и незаконосъобразна е предвидената в чл. 150 административно-наказателна и имуществена отговорност, при положение, че в мотивите към законопроекта изрично е посочено, че списъкът на адвокатските дейности в чл. 24 не е изчерпателен. Иначе усилията да се попречи на случайни хора без квалификация да упражняват адвокатска професия, с което могат сериозно да застрашат интересите на гражданите, трябва да бъдат насърчени. Но това се отнася и до други професии и дейности и трябва да бъде уредено по ясни и изчерпателно нормативно определени критерии.

Предлаганите ограничения са изключително обезпокоителни за малкия и среден бизнес, ползвател на тези услуги. Опасяваме се, че с въвеждането на административна отговорност и забраната за осъществяване на дейности от лица, които не са адвокати се ограничава достъпът до дейности на определен кръг свободни професии в пълно противоречие с принципите на свободната стопанска инициатива.

С уважение, ()

Handwritten signature

Е.....
Изп. директор

